

Retningslinier, hvorefter denne Kreditindskrænkning kunde bevæge sig.

Naar det ærede Medlem mente, at de psykologiske Betingelser, jeg havde sigtet til, og som jeg forlangte for at handle, var Skrækken og Rædselen, Panikken, saa er det jo lige saa forkert som det meste af det andet, det ærede Medlem sagde. Jeg har peget paa, hvad det var for psykologiske Betingelser, jeg mener i sin Tid var til Stede. Det var Krigens Tryk, og det var det, at man fandt de samme Restriktioner i alle Lande, hvor man end vendte sig hen. Det skabte psykologiske Betingelser i Befolkningen til at finde sig i alt det, som Restriktionerne medførte, og disse Betingelser er ikke til Stede nu.

Saa vilde det ærede Medlem ved en lille Drejning, som han gerne plejer at give ens Udtalelser for at faa dem til at falde ud, som han ønsker, sige, at nu var det slaaet fast, at to Partier, de Konservative og Venstre, i Landstinget vilde søge at opnaa et Kompromis om dette Lovforslag ved at faa noget Told ind med. Det er fuldstændig forkert. Det ærede Medlem ved jo meget godt, hvorledes min Stilling er. Min Stilling er, at de Forslag om Luksustold, som jeg har ført frem, staar jeg ved fremdeles, men jeg vil ikke for Gennemførelsen af disse Forslag betale den Pris at gennemføre hverken helt eller halvt en Importregulering, som jeg anser for en Ulykke og Skade for Landet.

Statsministeren (Staaning): Det ærede Medlem Hr. Pürschel protesterede imod en Bemærkning af mig angaaende den sidste Valutakonference og dens Samstemning med Planer som dem, der har faaet Udtryk i det Lovforslag, jeg har forelagt. Denne Protest er ikke paa sin Plads. Vel ved jeg, som det ærede Medlem sagde, at der var nogle Medlemmer, som gerne vilde have Told; men de sagde det ikke, det staar ikke i Valutakonferencens Betænkning. Der staar netop, at de vilde have regulerende Foranstaltninger og deslige, de sagde ikke Told; for saa kunde der ikke være blevet Enighed om den Betænkning, om hvilken der blev Enighed. I de Kredse, hvor man har haft denne Konference paa nærmeste Hold, var man ikke i mindste Tvivl om, da jeg forelagde Lovforslaget, at dette var i nøje Overensstemmelse med Nationalbankens Ønske, udtrykt i Valutakonferencens Betænkning.

Rode: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ved, at Nationalbanken er gaaet

til Diskontoforhøjelsen og Kreditindskrænkningen, fordi det ærede Medlem som Statsminister ikke vilde forsyne Nationalbanken med de andre Midler til at støtte dens Valutapolitik, som den krævede. Yderligere har det ærede Medlem som Statsminister i højeste Grad tilskyndet Nationalbanken til at forøge sin Kreditindskrænkning. Jeg har derfor fuldkommen Ret i at sige, at hans Politik er gaaet ud paa at lægge Næringslivet i Bankernes Hænder.

Med Hensyn til Bemærkningen om, hvad det ærede Medlems Parti vil gøre i Landstinget, skal jeg kun bemærke, at det ærede Medlem vendte sig imod Ordføreren for Socialdemokratiet og sagde: De skulde lade være med at tale saa afvisende med Hensyn til Toldspørgsmaalet, De ved jo dog, hvad der venter Dem i Landstinget (*N. Neergaard:* Ja). Ja, men det ærede Medlem kan jo ikke vide, hvad der venter det ærede Medlem Hr. Trier i Landstinget udover, hvad der venter ham fra det ærede Medlems egne Meningsfæller, idet jeg ikke har nogen Viden om, at han endnu er blevet udnævnt til Fællesordfører for de Konservative og Venstre,

Pürschel: Maa jeg gentage overfor den højtærede Statsminister, at der ved Valutakonferencen var et Flertal, et afgjort Flertal, for, at man skulde gaa Toldvejen. Det er rigtigt, at det Udtryk ikke staar der, fordi man ikke kunde opnaa Enighed derom, derfor brugte man Udtrykket *Importbegrænsning*. Men man brugte netop ikke Udtrykket *Importregulering*, og det, man gør nu fra den højtærede Statsministers Side, og som man gentagne Gange har gjort fra Socialdemokraternes Side, er, at man tager dette Udtryk som lig med *Importregulering*. Det har man ikke Lov til. Jeg har protesteret imod det før, jeg gør det igen og vil gøre det lige saa tidt, som man forsøger at misbruge den vedkommende Betænkning paa denne Maade.

N. Neergaard: Til det ærede Medlem Hr. Rode blot dette, at det har naturligvis ikke et Øjeblik faldet mig ind at tale paa det konservative Folkepartis Vegne, men jeg har jo Øren ligesom andre ærede Medlemmer i Salen, og jeg har ikke kunnet tage fejl af, hvad der var det konservative Folkepartis Mening, naar det igennem sin Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sagde, at man kunde jo naturligvis forhandle, men det kom saa an paa, om man ved Siden af de ildesmagende Sager ogsaa fik noget, man havde Smag for, noget,